

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Bruntále rozhodl v hlavním líčení konaném dne 18. 5. 2018 samosoudcem Mgr. Vladimírem Čermákem, **takto:**

Obžalovaný

V. Z., narozený XXX v XXX, řidič, trvale bytem XXX,

je vinen, že

v době nejméně od měsíce července 2013 do března 2018 v Krnově, okres Bruntál, ani jinde, s výjimkou ojedinělých drobných plateb v době od měsíce března 2014 do srpna 2017 ve výši celkem 12 500 Kč, ničím nepřispíval na výživu své nezletilé dcery B., narozené XXX, ač mu tato povinnost vyplývala z občanského zákoníku a podle rozsudku Okresního soudu v Bruntále, pobočky v Krnově ze dne 15. 10. 2012 sp. zn. 25 Nc 123/2011, který nabyl právní moci dne 28. 11. 2012, tak byl povinen činit částkou celkem 1 000 Kč měsíčně, vždy k 25. dni v měsíci předem k rukám matky V. G., o nezletilou ani jinak nepečoval a vyživovací povinnost jiným způsobem nekompenzoval, dlužil tak za uvedenou dobu ještě celkem nejméně 44 500 Kč, po uvedené dobu zčásti pracoval, avšak vyživovací povinnost nikdy zaměstnavateli neoznámil, takže mu výživné ani nemohlo být sráženo, opakovaně byl evidován i jako uchazeč o zaměstnání u úřadu práce, avšak většinou byl pro nespolečenský vzhled sankčně vyřazen, přičemž vzhledem k těmto skutečnostem a nedostatečné finanční situaci v rodině matky této musely být úřadem práce poskytovány opakované dávky pomoci v hmotné nouzi, a to nejméně od měsíce února 2014,

tedy

úmyslně se vyhýbal plnění své zákonné povinnosti vyživovat jiného po dobu delší než čtyři měsíce a vydal tímto činem oprávněnou osobu nebezpečí nouze,

čímž spáchal

Shodu s prvopisem potvrzuje Radana Rážová
v. z. Lenka Repková

přečin zanedbání povinné výživy podle § 196 odstavec 2, odstavec 3 trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 196 odstavec 3 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody **v trvání 1 (jednoho) roku a 8 (osmi) měsíců.**

Tento trest je **nepodmíněný.**

Podle § 56 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku se pro výkon trestu zařazuje **do věznic s ostrahou.**

Odůvodnění:

1. Obžalovaný V. Z. je otcem nezletilé dcery B., nar. XXX. Rozsudkem Okresního soudu v Bruntále - pobočka v Krnově ze dne 15. 10. 2012, č. j. 25 Nc 123/2011-95, 9 P a Nc 168/2011 bylo rozhodnuto, že se nezletilá B. Z. svěruje do výchovy matky a otec V. Z., tedy obžalovaný je povinen s účinností od 1. 12. 2010 přispívat na výživu nezletilé B. částkou 1 000 Kč měsíčně. Bylo také rozhodnuto o dlužném výživném a dále byla stanovena obžalovanému povinnost výživné platit k rukám matky vždy do 25. dne v měsíci na další měsíc. Rozsudek nabyl právní moci 28. 11. 2012. Obžalovaný V. Z. v době nejméně od měsíce července 2013 až do března 2018 v Krnově, okres Bruntál ani nikde jinde, s výjimkou ojedinělých drobných plateb v době od měsíce března 2014 do srpna 2017, když v měsíci březnu, červnu a červenci roku 2014 uhradil vždy 1 000 Kč, v měsíci březnu 2015 500 Kč, v dubnu 2016 500 Kč, v červnu 2016 2 000 Kč, v červenci 2016 500 Kč, v září, říjnu a listopadu 2016 částku 1 000 Kč, v květnu, červnu a srpnu 2017 částku 1 000 Kč, celkem tedy 12 500 Kč, ničím nepřispíval na výživu své nezletilé dcery B., ač mu povinnost vyplývala z citovaného rozsudku a také občanského zákoníku. O svojí dceru nijak nepečoval, vyživovací povinnost nekompenzoval jiným způsobem a za uvedenou dobu mu tak na výživné vznikl dluh ve výši nejméně 44 500 Kč. V uvedené době obžalovaný zčásti pracoval, vyživovací povinnost však zaměstnavateli neoznámil, takže mu výživné ani nemohlo být sráženo. Obžalovaný byl v uvedené době několikrát evidován i jako uchazeč o zaměstnání u úřadu práce a to v době od 4. 4. 2012 do 18. 5. 2014, kdy byl však sankčně vyřazen. Následně od 21. 12. 2015 do 21. 2. 2016, kdy nastoupil do zaměstnání a následně v době od 31. 10. 2016 do 22. 1. 2017, kdy byl opět sankčně vyřazen. Z důvodu neplacení výživného a špatné finanční situaci v rodině matky, která má od května 2016 druhé dítě a před mateřskou dovolenou nebyla zaměstnána, musely být matce úřadem práce opakovaně poskytovány dávky v hmotné nouzi a to nejméně od měsíce února 2014.
2. Tento skutkový stav soud zjistil z výpovědi svědkyně V. G., z přehledu placení výživného, z rozsudku, z poštovních poukázek, ze zpráv úřadu práce, z opisu z rejstříku trestů, ze zpráv městského úřadu, ze zpráv zaměstnavatelů, z výpisu z živnostenského rejstříku, ze sdělení exekucí a nakonec i částečně i z výpovědi obžalovaného V. Z..
3. Obžalovaný V. Z. se k hlavnímu líčení nedostavil, ačkoliv řádně a v čas převzal předvolání k hlavnímu líčení a také obžalobu. Soud proto konal hlavní líčení v jeho nepřítomnosti, kdy pro to byly splněny podmínky uvedené v § 202 odst. 2 trestního řádu a výpověď obžalovaného byla čtena z trestního spisu za použití § 207 odst. 2 trestního řádu z trestního spisu na č. l. 24 – 29.
4. Obžalovaný uvedl, že nerozumí tomu, co je uvedeno v usnesení o zahájení trestního stíhání. Připustil však, že si je vědom toho, že má platit výživné na svou dceru ve výši 1 000 Kč měsíčně k rukám matky. Ke svým příjmům obžalovaný sdělil, že má čistého 9 000 Kč měsíčně, za nájem platí 7 000 Kč, někdy mu zbude pouze 1 000 Kč pro svoji potřebu. Obžalovaný rovněž připustil, že vyživovací povinnost u svých zaměstnavatelů neoznámil. Dále uvedl, že svojí dceru v jednom případě poslal mobilní telefon Sony Xperia, bylo to v roce 2014 nebo 2015. Tento byl za částku

3 000 Kč. Zejména však obžalovaný uvedl, že kouří denně asi 20 cigaret, tyto vykouří v práci. Závěrem obžalovaný sdělil, že v současné době bydlí se svojí manželkou, která neměla žádné příjmy, poněvadž byla bez zaměstnání.

5. Obžalovaný je usvědčován zejména výpovědí svědkyně V. G., která potvrdila, že ve výši uvedeném období obžalovaný, s výjimkou plateb v období od roku 2014 do roku 2017 v celkové výši 12 500 Kč výživné neplatil. Svědkyně také potvrdila, že obžalovaný o svojí dceru nijak nepečoval a nekupoval ji dárky. Pokud jde o mobilní telefon, tento dal obžalovaný přímo svědkyni, šlo o poškozený telefon, který následně vyhodila. Ke svým poměrům svědkyně uvedla, že v uvedeném období byla bez zaměstnání, posléze byla na mateřské dovolené, kde je i nyní, přičemž v měsíci květnu 2016 se jí narodilo druhé dítě. Předtím byla vedena na úřadu práce, před nástupem na mateřskou dovolenou pobírala příspěvek na bydlení a dávky hmotné nouze. Nyní pobírá rodičovský příspěvek, příspěvek na bydlení a dávky hmotné nouze. Při žádosti o příspěvky musí oznámit, zda je výživné placeno případně, zda placeno není. Svědkyně dodala, že obžalovaný výživné neplatí ani v současné době.
6. Obžalovaný je dále usvědčován listinnými materiály, zejména zprávami z úřadu práce, ze kterých vyplývá, že v žalovaném období byl 2x vyřazen pro nespolupráci. Ze zpráv zaměstnavatelů a to společností Trenkwaider, a. s., Dura Automotive CZ, k. s., Oridian Trade, s. r. o. a M. H. vnitrostátní a mezinárodní nákladní autodoprava vyplývá, že obžalovaný v žalovaném období svým zaměstnavatelům neoznámil vyživovací povinnost. Byly však vedeny exekuční srážky z jeho příjmu. Z výpisu z exekucí vyplývá, že v uvedeném období byla ve vztahu k obžalovanému vedena řada exekucí pro různé částky.
7. Z výpovědi obžalovaného, jakož i z listinných materiálů tedy vyplývá, že obžalovaný si byl vědom toho, že má rozsudkem stanovenou vyživovací povinnost na svojí dceru a to ve výši 1 000 Kč měsíčně. Výživné řádně neplatil, ani v době, kdy byl zaměstnán, vyživovací povinnost neoznámil případně, když byl veden u úřadu práce, vyživovací povinnost také neoznámil. Obžalovaný také sám připustil, že kouří, přičemž denně vykouří asi 20 cigaret. Obžalovaný tedy měl finanční prostředky, které mohl použít k hrazení výživného, místo toho však tyto peníze použil pro nákup cigaret. Pokud se tedy obžalovaný rozhodl jednat shora popsáním způsobem je za své jednání plně trestně právně zodpovědný.
8. Jak již bylo uvedeno výše, V. G. jako matka nezletilé byla v uvedené době vedena jako nezaměstnaná u úřadu práce a od roku 2016 byla na mateřské dovolené. Ze zprávy Úřadu práce ČR, Krajské pobočky v Ostravě, kontaktní pracoviště Krnově vyplývá, že v uvedené době svědkyně pobírala různé dávky a to příspěvek na bydlení ve výši od 4 402 Kč až po 5 788 Kč a rovněž pobírala příspěvek na dítě, posléze i rodičovský příspěvek. Rovněž ji byl vyplácen příspěvek na živobytí a to od února 2014 a doplatek na bydlení od května 2017. Při vyplácení příspěvků bylo zohledněno neplacení výživného obžalovaným. Tím, že obžalovaný výživné řádně neplatil, výrazně se zvýšilo nebezpečí nouze na straně nezletilé dcery B..
9. Za tohoto stavu vzal soud za prokázáno, že obžalovaný V. Z. se úmyslně vyhýbal plnění své zákonné povinnosti vyživovat jiného po dobu delší než 4 měsíce a vydal tímto činem oprávněnou osobu nebezpečí nouze a tímto jednáním naplnil po objektivní, tak subjektivní stránce všechny zákonné znaky skutkové podstaty přečinu zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 2, 3 trestního zákoníku.
10. Při úvahách o uložení trestu hodnotil soud všechny okolnosti spáchaného přečinu, zejména samotné jednání obžalovaného a jeho nástroj (účinek) soud hodnotil zejména délku doby, po kterou obžalovaný výživné neplatil, jakož i výši dlužného výživného. Soud hodnotil také stupeň narušení zájmu chráněného trestním zákoníkem, kterým je v daném případě zájem na zajištění výživy nezletilých dětí.

11. Soud hodnotil také osobu obžalovaného V. Z., který je řidičem, v místě bydliště k němu nejsou žádné negativní poznatky, v opisu rejstříku trestu má obžalovaný od roku 2006 celkem 5 záznamů, kdy byl odsouzen převážně pro majetkovou trestnou činnost. Naposledy byl odsouzen rozsudkem Okresního soud v Bruntále ze dne 21. 10. 2013, sp. zn. 4 T 165/2013 pro přečin zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 trestního zákoníku a byl mu uložen trest odnětí svobody v trvání 4 měsíců s podmíněným odkladem na zkušební dobu v trvání 2 roků. Dne 19. 4. 2018 bylo rozhodnuto, že trest vykoná, přičemž pro výkon trestu byl zařazen do věznice s ostrahou. Usnesení již nabylo právní moci.
12. U obžalovaného neshledal soud žádné okolností polehčujících, přitěžovalo mu citované odsouzení.
13. Po zvážení výše uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že účelu trestu ve smyslu ustanovení § 38 a 39 trestního zákoníku bude, v případě obžalovaného V. Z. dosaženo uložením trestu odnětí svobody na přiměřenou dobu v trvání 1 roku a 8 měsíců. Soud při výměře trestu přihlédl zejména k délce doby, po kterou obžalovaný výživné nehradil a fakticky tak pokračoval v páchání trestné činnosti. S ohledem na osobu obžalovaného a uvedenou okolnost přitěžující má soud za to, že v daném případě lze účelu trestu dosáhnout pouze jeho přímým výkonem, proto byl trest uložen jako nepodmíněný a obžalovaný byl podle § 56 odst. 2 písm. a/ trestního zákoníku pro jeho výkon zařazen do věznice s ostrahou, poněvadž nebyly shledány podmínky pro zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou.
14. Pokud jde o náhradu škody, soud o této nerozhodoval, když fakticky povinnost platit výživné je obžalovanému stanovena shora citovaným občanskoprávním rozsudkem.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení ke Krajskému soudu v Ostravě prostřednictvím soudu podepsaného, a to buď ústně do protokolu, nebo písemně ve dvojím vyhotovení.

Poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Podané odvolání musí být odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku či řízení předcházejícímu.

Bruntál 18. května 2018

Mgr. Vladimír Čermák v. r.
samosoudce